Dosarul nr. 4r-355/2025 I instanță
Nr. PIGD 4-25062097-05-4r-10092025 Judecătoria Cimișlia

judecător Volcovschi Ion

D E C I Z I E

10 decembrie 2025 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de şeful IP Basarabeasca Plop Sergiu împotriva hotărârii judecătoriei Cimişlia din 30 iulie 2025, adoptată pe cauza contravenţională la contestația depusă de Poleacova Galina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 514122 din 17 aprilie 2025, întocmit în privința cet. Poleacova Galina în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional,

audiind raportul judecătorului raportor pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

1. <u>În fapt:</u>

La data de 17.04.2025, de către agentul constatator Cojevnicov Alexei, din cadrul IP Basarabeasca, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 514 122, în privința Poleacova Galina, pentru faptul că, *în perioada anului 2024, prin intermediul utilizării numărului de telefon indicat a pretins a primit mijloace bănesti pentru coruperea electorală în favoarea Blocului politic „Pobeda” în cadrul alegerilor prezidenţiale şi a Referendumului din 20.10.2024*.

Acțiunile imputate lui Poleacova Galina au fost calificate potrivit art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, însă de către agentul constatator ne fiindu-i stabilită

careva sancţiune în conformitate cu prevederile art.47[1] alin.(1) Cod contravenţional.

În dezacord cu procesul verbal contravenţional MAI06 514 122 din 17.04.2025, ***la data de 29.04.2025***, Poleacova Galina a depus o contestație, iar la ***04.07.2025*** a înregistrat contestație suplimentară în cadrul instanţei de judecată.

Suplimentar s-a referit prin cererea din 04.07.2025 la modul de acumulare a probatoriului în sensul învinuirii aduse care nu sunt coroborate cu prevederile art.425, 427 Cod contravenţional, prin coroborare cu art.94 Cod procedură penală.

Conform contestaţiei petenta a susţinut că, nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit de agentului constatator. A menționat că niciodată n-a pretins, n-a primit careva surse financiare pentru exercitarea/neexercitarea careva drepturi electorale. Iar, la materialele cauzei contravenţionale lipsește careva probatoriu în sensul dat, care ar indica sau a stabili faptul că petenta, ar fi admis în acțiunile sale latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Solicită admiterea contestației, declararea nulităţii procesului verbal contravenţional MAI06 514122 din 17.04.2025, pornit conform semnelor componenţei de contravenţie prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional. (f.d.2-5. 50-54)

2. Poziţia instanţei de judecată.

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din 30 iulie 2025 s-a admis contestația depusă de Poleacova Galina.

S-a declarat nul procesul verbal contraventional seria/nr. MAI06 514122 din 17.04.2025 iniţiat în privința lui Poleacova Galina, şi încetat procesul contravențional în baza prevederilor art.461 Cod contravenţional. (f.d.73-75)

3. Solicitarea recurentului.

La data de 05 august 2025, şeful IP Basarabeasca Plop Sergiu, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe din 30 iulie 2025, a declarat recurs împotriva acesteia, prin care a solicitat: admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la o nouă examinare într-un alt complet de judecată. (f.d.78-81)

În motivarea recursului s-a invocat, că verificând argumentele invocate în contestație, studiind materialele procesului contravențional, consideră că contestația contravenientei Poleacova Galina, urma să fie respinsă, cu menținerea fără modificări procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 514122 din 17.04.2025 întocmit de către reprezentantul agentului constatator din

cadrul Inspectoratului de poliție Basarabeasca, Cojevnicov Alexei, întocmit în privința lui Poleacova Galina în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Mai indică că, sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât şi din oficiu de către instanţă pentru asigurarea respectării principiilor legalității şi dreptății, stabilite expres de articolele 5 şi 7 din Codul contravențional. Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

Susține că, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 Cod contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, actul bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Menționează că, acțiunile contravenientei Poleacova Galina corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de reprezentantul agentului constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) Cod contravențional, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional.

Astfel, acestea în ansamblu colaborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert săvârșirea contravenției de către contravenient.

Consideră că, reprezentantul agentului constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, iar încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

Într-o altă ordine de idei, susține că chiar dacă transferul de bani nu a avut loc, actul de instalare a unei aplicații bancare - efectuat de o persoană terță așa cum a declarat în fața angajatului de poliție contestatarul - se înscrie într-un context clar orientat spre realizarea unei tranzacții ilicite. În acest caz, intenția de a crea condiții pentru un eventual transfer, destinat influențării exercitării dreptului electoral, constituie un element important în evaluarea comportamentului contravențional.

Reprezentantul agentului de constatare consideră că, din perspectiva normelor cu caracter anticorupțional, nu numai rezultatul material, ci și manifestarea voinței de a se angaja într-o astfel de conduită reprezintă o abatere gravă de la principiile integrității procesului electoral.

Faptul că persoana a instalat aplicația bancară, chiar dacă transferul banilor nu s-a concretizat, relevă existența unui plan de a primi avantaje materiale în schimbul susținerii la caz a unui bloc politic, ceea ce subminează principiile de neutralitate și secret al votului.

Acțiunea de a instala o aplicație bancară cu scopul de a facilita un eventual transfer reprezintă un semnal de alarmă, indicând o predispoziție de a transforma actul de vot într-un instrument de tranzacționare a intereselor materiale.

Susține că, indiferent de faptul că transferul efectiv nu s-a realizat, fapta de instalare, inițiată de persoana terță, a fost efectuată cu scopul clar de a deschide calea către o tranzacție ilicită, și această manifestare de voință este suficientă pentru a fi sancționată conform normelor privind coruperea electorală pasivă, comportamentul în cauză contravine principiilor integrității electorale și este demn de sancțiune.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

Nu corespunde situației faptice reținute la caz nici alegațiile recurentului cu privire la lipsa elementelor contravenției imputate contravenientei Poleacova Galina în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, or, în acțiunile acesteia cert s-au constatat, că coruperea electorală pasivă este o contravenție materială și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Argumentele contravenientei Poleacova Galina privind lipsa în acțiunile acesteia a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, le consideră ca fiind declarative, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării

juridice a acțiunilor contravenientei, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, în speță, contravenția consumându-se în momentul când Poleacova Galina a acceptat instalarea în telefonul mobil a aplicației PSB Bank din Federația Rusă, cu ulterioara recepționare a mijloacelor bănești, în scopul votării în favoarea unui candidat la care i se va indica la alegerile prezidențiale din 20.10.2024.

Consideră că, instanța de judecată eronat a dispus admiterea contestației cet. Poleacova Galina împotriva procesului-verbal seria/numărul MAI06 514122 din 17.04.2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Basarabeasca, Cojevnicov Alexei și a deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată în care a încetat procesul contravențional pornit în privința lui Poleacova Galina, învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

4. Termenul de declarare a recursului.

Potrivit prevederilor art. 467 alin. (1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească contravenţională poate fi atacată cu recurs de către contravenient, agentul constatator, victimă, procuror, după caz*.

Conform prevederilor art. 468 alin. (1) din Codul contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1)*.

Din materialele cauzei, Completul de judecată constată, că hotărârea judecătoriei Cimișlia a fost pronunțată la data de 30 iulie 2025, iar cererea de recurs a fost declarată de recurent la data de 05 august 2025.

Subsecvent, Completul de judecată stabilește, că recursul este depus în termenul legal prevăzut.

La data de 10 septembrie 2025, prezenta cauză a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru examinare. (f.d.83)

5. Argumentele părților.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

Prin notificarea din 18 septembrie 2025 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul, că cauza va fi examinată în ordinea de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului declarat.

La data de 20 octombrie 2025, prin intermediul serviciilor poştale, intimata Poleacova Galina a înaintat referință asupra recursului supra indicat prin care a solicitat: respingerea recursului depus asupra hotărârii instanței de fond, cu menținerea hotărârii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

În motivarea referinței s-a indicat că, nu este de acord cu poziția recurentului, considerând-o drept neîntemeiată, iar hotărârea instanței de fond este legală și bazată pe examinarea tuturor circumstanțelor cauzei.

Menționează că, în urma analizei conținutului procesului-verbal, raportat la probatoriul administrat, instanța a ajuns la concluzia că agentul constatator a examinat superficial această cauză și fără a efectua o investigație veritabilă, multiaspectuală și sub toate aspectele privind faptele supuse examinării.

Susține că, instanța a constatat că încheierile judecătorești de autorizare a măsurilor speciale de investigație, mandatele judecătorești de efectuare a acestor măsuri, precum și ordonanțele procurorului care dispun și apreciază pertinența rezultatelor obținute prin măsurile respective nu pot fi considerate mijloace de proba conform art. 93 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Consideră că, încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Ciocana din 01.04.2025 prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație, ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție din 22 octombrie 2024 privind măsurile speciale de investigație, precum și ordonanța din 19 noiembrie 2024 și ordonanța din 11 decembrie 2024 - nu reprezintă mijloace de probă direct admisibile în procesul contravențional, ci sunt acte procesuale de dispoziție prin care s-au dispus și s-au autorizat măsuri speciale de acțiuni de urmărire penală cu caracter public și secret.

Aceste acte au rolul de a reglementa modalitatea de desfășurare a investigațiilor și de a asigura respectarea procedurilor legale, dar nu constituie probe, deoarece nu conțin în mod direct fapte, declarații sau elemente de probă efective care să susțină acuzațiile.

Indică că, constatările agentului constatator nu au fost confirmate prin alte probe obiective, iar contravenienta a respins acuzațiile în mod constant și coerent, atât în fața organului constatator, cât și prin intermediul contestației depusa

instanței. Mai mult, organul constatator a lipsit nemotivat de la ședința de judecată, fără a aduce explicații suplimentare privind temeiurile întocmirii actului constatator.

Susține că, în cazul dedus judecății, petentul nu era obligat să-și probeze nevinovăția. Dimpotrivă, sarcina probei revenea agentului constatator, care însă nu a administrat suficiente dovezi legale și convingătoare pentru a susține învinuirea. Simpla întocmire a unui proces-verbal contravențional nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane în lipsa unui probatoriu adecvat.

Indică că, probele invocate de către reprezentantul agentului constatator nu au stat la baza analizei multiaspectuale și imparțiale a cauzei. Aceste fiind anexate la dosarul contravențional abia la etapa de judecarea cauzei în cadrul primei instanțe, faptul din care rezultă că vinovăția contravenientului a fost prestabilită iar procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare a fost întocmit în mod arbitrar, având la bază doar preconcepții și intima convingere a agentului constatator.

Mai indică că, nu este clar prin ce probe, agentul constatator, a constatat existența în telefonul petiționarului a aplicației PSB, dat fiind faptul ca în lista probelor anexate la dosar nu figurează procesul-verbal de examinare a telefonului mobil a petiționarului.

Consideră că, este important de menționat că agentul constatator a dat o apreciere eronată a faptei comise de petiționar încadrând-o în dispoziția art. 47^1 Cod Contravențional.

Indică că, în cadrul procesului contravențional nr.20258000021, pornit în temeiul art. 47^1 Cod Contravențional, agentul constatator urma să desfășoare acțiuni prin care să administreze probe noi, în cele incriminate, însă agentul a folosit înscrisurile obținute de organul de urmărire penală, în cadrul cauzei penale 2023970322. Respectiv, agentul constatator nu a colectat și nu a administrat nici o probă, care să dovedească comiterea contravenției incriminate.

Consideră că, un alt temei de admitere a contestației și anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție este faptul că, actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obținute în cauza penală nr.2023970322 nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravențională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe.

Astfel susține că procesul contravențional corect a fost încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravențional.

Reieșind din cele expuse mai sus, consideră recursul declarat de către reprezentantul agentului constatator drept neîntemeiat, susține soluția instanței de fond prin care s-a declarat nul și s-a încetat procesul contravențional pornit, iar instanța a examinat toate circumstanțele cauzei ajungând la o concluzie legală, ori, agentul constatator abuziv a întocmit procesul-verbal contravențional. (f.d.88-91)

6. Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată consideră că recursul înaintat este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele motive.

Potrivit dispozițiilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional*, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

În motivarea acestei concluzii, Completul de judecată, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond corect a ținut cont de rigorile ***art. 458 alin. (1) din Codul contravențional***, care indică că, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei*.

Conform art. 466 Cod contravențional, *hotărârile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri:*

a) nu au fost respectate dispoziţiile privind competenţa după materie sau după calitatea persoanei;

b) şedinţa de judecată nu a fost publică;

c) cauza a fost judecată fără citarea legală a unei părţi sau care, legal citată, s-a aflat în imposibilitatea de a se prezenta sau de a înştiința instanţa despre imposibilitate;

d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia ori motivarea soluţiei contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar,

sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunţat după deliberare;

e) nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenţiei sau instanţa a pronunţat o hotărâre de sancţionare pentru o altă faptă decât cea imputată contravenientului, cu excepţia cazurilor de reîncadrare juridică a acţiunilor lui în temeiul unei legi mai blânde;

f) contravenientul a fost sancţionat pentru o faptă neprevăzută de prezentul cod;

g) s-au aplicat sancţiuni în alte limite decât cele prevăzute de lege sau nu corespund faptei săvârşite sau persoanei contravenientului;

h) contravenientul a fost supus anterior răspunderii contravenţionale pentru această faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii contravenţionale, sau aplicarea sancţiunii a fost înlăturată de o nouă lege ori anulată de un act de amnistie, sau a intervenit decesul contravenientului ori împăcarea părţilor în cazul prevăzut de lege;

i) faptei săvârşite i s-a dat o încadrare juridică greşită;

j) a intervenit o lege mai favorabilă contravenientului;

k) Curtea Constituţională a declarat neconstituţională prevederea legii aplicate;

l) instanţa de judecată internaţională, prin hotărâre în o altă cauză, a constatat o încălcare la nivel naţional a drepturilor şi libertăţilor omului care poate fi reparată şi în cauza respectivă.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „***acuzațiilor în materie penală***”, în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, *în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului*.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune

obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz contra Spaniei*, hotărârea din 21 ianuarie 1999). În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6 §1 din CEDO (cauza *Hiro Balani contra Spaniei*, 1994).

Astfel, Completul reține că, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

Instanța de recurs, prin prisma prevederilor ce guvernează spața dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

La caz, Completul de judecată constată că, la data de ***17.04.2025***, de către agentul constatator Cojevnicov Alexei, din cadrul IP Basarabeasca, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 514 122, în privința Poleacova Galina, pentru faptul că, în perioada anului 2024, prin intermediul utilizării numărului de telefon indicat a pretins a primit mijloace bănesti pentru coruperea electorală în favoarea Blocului politic „Pobeda” în cadrul alegerilor prezidenţiale şi a Referendumului din 20.10.2024.

Acțiunile imputate lui Poleacova Galina au fost calificate potrivit art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, însă de către agentul constatator ne fiindu-i stabilită careva sancţiune în conformitate cu prevederile art.47^1 alin.(1) Cod contravenţional.

În dezacord cu procesul verbal contravenţional MAI06 514 122 din 17.04.2025, la data de 29.04.2025, Poleacova Galina a depus o contestație, iar la 04.07.2025 a înregistrat contestație suplimentară în cadrul instanţei de judecată, solicitând admiterea contestației, declararea nulităţii procesului verbal contravenţional MAI06 514122 din 17.04.2025, pornit conform semnelor componenţei de contravenţie prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din 30 iulie 2025 s-a admis contestația depusă de Poleacova Galina.

S-a declarat nul procesul verbal contravențional seria/nr. MAI06 514122 din 17.04.2025 inițiat în privința lui Poleacova Galina, şi încetat procesul contravenţional în baza prevederilor art.461 Cod contravenţional.

La data de 05 august 2025, şeful IP Basarabeasca Plop Sergiu, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe din 30 iulie 2025, a declarat recurs împotriva acesteia, prin care a solicitat: admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la o nouă examinare într-un alt complet de judecată.

Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Completul de judecată consideră că, argumentele acestuia nu constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe, or, un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată, nu poate constitui temei de casare acesteia, mai mult, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentului concluziile sale, cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

La caz, Completul de judecată ține să indice că potrivit prevederilor art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod*.

Potrivit prevederilor art. 374 alin. (3) Cod contravențional, *procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Potrivit art. 6 CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

Potrivit prevederilor art. 6 §2, 3 lit. a) din Convenţia Europeană, *orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită. Orice acuzat are, în special dreptul: să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit, asupra naturii şi cauzei acuzaţiei aduse împotriva sa*.

Prevederi similare se regăsesc în art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora „*concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului*".

Conform art. 440 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional (în vigoare la data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție), *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. Agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunţ ori se autosesizează când dispune de informaţii suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenţie fie prin constatarea faptei contravenţionale. În cel mult 15 zile de la data sesizării, agentul constatator este obligat să verifice sesizarea, să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol şi să emită decizia asupra cauzei.*

Potrivit art. 447^1 alin. (1)-(2) Cod contravențional, *examinarea cauzelor contravenţionale de către agentul constatator, autorităţile prevăzute la art. 393 alin. (1) lit. b)-d), după caz, se efectuează cu respectarea prevederilor capitolelor I-VI din cartea a doua. După examinarea cauzei contravenţionale, agentul constatator, autoritatea competentă (persoana abilitată să examineze cauza), după caz, emite decizia asupra cauzei*.

Subsecvent, Completul constată că, instanța de fond ***corect*** a precăutat și examinat materialele speței și prin consecință a emis o hotărâre ***întemeiată*** și ***legală***.

Potrivit prevederilor art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Conform art. 443 alin. (9) Cod contravențional, *Partea rezolutivă a procesului-verbal cuprinde decizia agentului constatator de sancţionare, de încetare a procesului contravenţional sau de remitere a cauzei funcţionarului abilitat sa examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator sau autorităţii competente să soluţioneze cauza contravenţională, ori în instanţa de judecată, cu recomandarea, în toate cazurile, dacă consideră necesar, privind sancţionarea sau privind încetarea procesului, indicîndu-se şi termenul de contestare în instanţa de judecată.*

Potrivit art. 445 alin. (1)-(2) Cod contravențional (în vigoare la data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție), *neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei*.

Ținând cont de normele în vigoare sus indicate aplicabile speței, Completul de judecată constată ca fiind ***corect*** reținut de instanța de fond faptul, că în procesele contravenţionale pornite pentru contravenţii prevăzute la art. 47^1 Cod contravenţional, competenţa stabilirii sancţiunii contravenţionale conform art. 400 Cod contravenţional este al agentului constatator, ceea ce în prezentul proces contravenţional nu s-a respectat de către acesta, temei pentru care soluţia instanţei de fond referitor la nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie este una întemeiată și corectă.

Subsecvent, Completul instanței de recurs constată, că la rubrica „*Decizia agentului constatator*”, lipsesc careva menţiuni cu privire la sancţiunea aplicată sau

de remitere a cauzei conform competenţei pentru soluţionarea cauzei contravenţionale.

Subsecvent, analizând motivele cererii de recurs, completul de judecată atestă că recurentul îşi motivează poziţia pe faptul că vina contravenientului în comiterea contravenţiei a fost demonstrată, fără a aduce critici temeiurilor de procedură constatate de instanţa de fond ca fiind încălcate, pentru care ultima a decis a declara nul procesul verbal cu privire la contravenţie.

Completul de judecată reţine că în procesul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este actul de învinuire, iar nulitatea acestuia pe criteriile art. 445 Cod contravenţional duce expres la încetarea procesului contravenţional, indiferent de probatoriul acumulat și prezentat (art. 461 Cod contzravenţional).

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert contra României* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk contra Olandei*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală (contravențională), pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (după cum se indică în cauza *Garcia Ruis contra Spaniei*, și cauza *Hei le contra Finlandei*).

Astfel, Completul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii contravenționale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Completul de judecată mai consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or, instanța de

recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

Astfel, având în vedere faptul că, prima instanţă a dat o apreciere corectă probelor administrate şi a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de recurs declarată şi a menţine hotărârea judecătoriei Cimișlia din 30 iulie 2025.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) și art. 474 Cod contravențional al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de şeful IP Basarabeasca Plop Sergiu.

Se menţine hotărârea judecătoriei Cimişlia din 30 iulie 2025, adoptată pe cauza contravenţională la contestația depusă de Poleacova Galina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 514122 din 17 aprilie 2025, întocmit în privința cet. Poleacova Galina în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător: MIRONOV Andrei

Judecător: COLEV Grigori

Judecător: HUDOBA Valeri